

Biuletyn Informacyjny Gminy Szczurowa

gazeta bezpłatna

NASZA GMINA

nr 1/2025

ISSN 2657-683X

www.szczurowa.pl

*Szanowni Państwo,
Drodzy Mieszkańcy
Gminy Szczurowa,*

*Z okazji Świąt Wielkanocnych
składam Państwu najserdeczniejsze życzenia
pełne pokoju, radości oraz nadziei.
Niech Zmartwychwstanie Pańskie
napelni Państwa serca wiarą w lepsze jutro,
a wiosenna aura przyniesie odnowienie sił i energii
do realizacji nowych wyzwań.*

*W tym wyjątkowym czasie życzę,
aby Święta Wielkanocne były chwilą spokoju, refleksji
oraz wspólnego świętowania w gronie rodziny i bliskich.
Niech radość ze Zmartwychwstania
napelnia Państwa serca optymizmem,
a świąteczne dni obfitują w miłość,
zdrowie oraz błogosławieństwo.*

Wesołego Alleluja!

*Z wyrazami szacunku,
Zbigniew Moskal
Wójt Gminy Szczurowa
wraz z Pracownikami*

Inwestycje

Inwestycje w bioróżnorodność!

Gmina Szczurowa inwestuje w zieloną infrastrukturę będącą płucami gminy, dlatego aplikowała z partnerskim projektem do konkursu o dofinansowanie dla zadania „Wzmocnienie i ochrona bioróżnorodności w Dolinie Wisły”. Dzięki temu w miejscowości Popędzyna leżącej na pograniczu krajobrazu naturalnego (las, pobliska rzeka) oraz kulturowego (otaczające go pola uprawne i wały rzeki Wisły) w bezpośrednim sąsiedztwie ścieżki rowerowej powstanie strefa bioróżnorodności.

W związku z tym w środę 5 lutego 2025 r. Zbigniew Moskal – Wójt Gminy Szczurowa podpisał umowę z wykonawcą na realizację prac związanych z tą inwestycją.

Wykonawcą jest FIRMA PRODUKCYJNO-HANDLOWO-USŁUGOWA „ZAUNER” DAWID CABAŁA.

Przedsięwzięcie obejmuje zaprojektowanie i realizację inwestycji obejmującej zachowanie i rozwój infrastruktury służącej ochronie przyrody, edukacji ekologicznej i promocji obszaru cennego przyrodniczo realizowanego na terenie lasu w Popędzynie.

Zakres prac:

- zalesianie, nasadzenia i zazielenianie, karczowanie samosiejek;
- rekultywacja zbiornika wodnego i infrastruktury towarzyszącej;
- budowa architektury obserwacji przyrody i edukacja ekologiczna;
- przebudowa i budowa małej architektury przyrodniczej.

Wartość prac: 675 393,00 zł

Wartość dofinansowania: 574 084,05 zł

Zadanie dofinansowane ze środków Programu Fundusze Europejskie dla Małopolski 2021-2027, realizowane w ramach projektu partnerskiego pn. „Wzmocnienie i ochrona bioróżnorodności w Dolinie Wisły” z Gminą Drwinia, Koszyce, Rzezawa.

Remont przedszkola we Wrzępi

Sala zabaw, łazienka i zaplecze kuchenne przeszły gruntowny remont w budynku przedszkolnym we Wrzępi. W obiekcie przeprowadzono roboty rozbiórkowe, wymieniono media i instalacje, położono nowe posadzki, wyremontowano stropy oraz wymalowano pomieszczenia.

Odbiór inwestycji odbył się w piątek 7 lutego. Dzięki temu przedszkolaki otrzymały nowe przyjazne pomieszczenia. Łączny koszt inwestycji wyniósł ponad 80 tysięcy złotych.

Dofinansowanie na utworzenie nowych miejsc w żłobku!

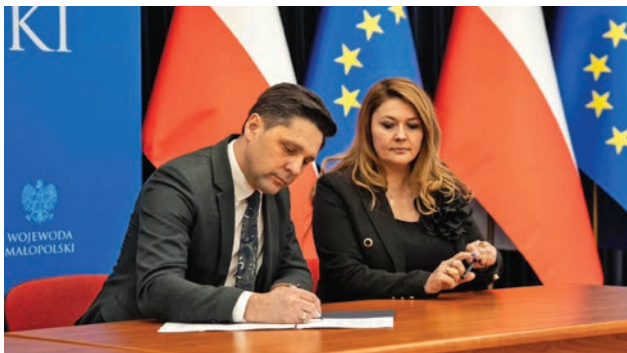

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej ogłosiło wyniki VI tury programu „Aktywny Maluch 2022-2029”, dzięki któremu nasza gmina otrzymała dofinansowanie w wysokości 2 122 783,20 zł na utworzenie 30 nowych miejsc w żłobku w Strzelcach Małych.

Środki te pochodzą z Krajowego Planu Odbudowy i będą przeznaczone na remont nieużytkowych pomieszczeń na piętrze Gminnego Żłobka w Strzelcach Małych. Inwestycja pozwoli zapewnić opiekę najmłodszym mieszkańcom naszej gminy. To ogromny krok w stronę poprawy dostępności do wysokiej jakości usług opiekuńczych, co z pewnością ułatwi życie rodzicom, a także przyczyni się do dalszego rozwoju naszej społeczności.

Droga gminna w Rząchowej zostanie zmodernizowana

Gmina Szczurowa otrzymała dotację z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg na realizację ważnej inwestycji drogowej. 10 lutego Wójt Gminy Szczurowa - Zbigniew Moskał, podpisał umowę dotacyjną na remont drogi gminnej w Rząchowej, odcinek „Rząchowa – Centrum na Kozika” (nr 250805K).

W ramach tego zadania zostanie przeprowadzona kompleksowa modernizacja drogi, co znacząco poprawi komfort i bezpieczeństwo podróży dla mieszkańców oraz wszystkich użytkowników tej trasy. Jest to jedno z kluczowych działań w zakresie rozwoju infrastruktury drogowej naszej gminy, które wpłynie na jakość życia lokalnej społeczności.

Dofinansowanie z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg wynosi 356 732,00 zł. Prace remontowe rozpoczną się w 2025 roku i obejmować będą m.in. poprawę nawierzchni, uzupełnienie istniejącej infrastruktury oraz zapewnienie lepszej przepustowości w niewralgicznych punktach drogi.

Umowa na budowę obwodnicy Rudy-Rysia podpisana!

18 lutego 2025 roku została podpisana umowa na realizację kluczowej inwestycji drogowej w Gminie Szczurowa. Chodzi o budowę połączenia węzła A4 Brzesko z drogą wojewódzką nr 768 – etap II. Projekt ten jest dofinansowany w ramach Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych – edycja VII – Rozwój stref przemysłowych, na kwotę aż 99 999 984,00 PLN.

Zakres inwestycji obejmuje budowę nowego odcinka drogi wojewódzkiej klasy G, jednojezdniowej, dwupasowej, o długości około 6,5 km. Nowa droga będzie przebie-

gać od istniejącego wylotu ronda na skrzyżowaniu drogi wojewódzkiej nr 768 i ul. Zagrodzkiej w miejscowości Bucze aż do połączenia z istniejącą drogą wojewódzką nr 768 w Niedzieliskach.

Projekt ma na celu nie tylko poprawę komunikacji między gminą Szczurowa a węzłem autostrady A4, ale także zwiększyć bezpieczeństwo mieszkańców miejscowości Rudy-Rysie.

Przewidywany termin zakończenia inwestycji to 18 maja 2027 roku, a nowa droga z pewnością przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa oraz komfortu podróży mieszkańców.

Budowa Centrum Opiekuńczo-Mieszkalnego w Górcie

Trwają prace związane z budową Centrum Opiekuńczo-Mieszkalnego w Górcie. Inwestycja nabiera tempa, a zgodnie z planem, do tej pory wykonano szereg kluczowych prac budowlanych, które stanowią podstawę dalszych działań.

W ramach realizacji projektu zakończono już rozbiórki i wyburzenia, co umożliwiło rozpoczęcie kolejnych etapów budowy. Wykonano fundamenty oraz prace ziemne, które przygotowały teren pod dalsze prace budowlane. Wykonano również roboty murowe, które stanowią solidną podstawę konstrukcji obiektu, a także zainstalowano zewnętrzną stolarkę okienną oraz drzwiową. Ponadto, w trakcie prac jest montaż dachu, który zabezpieczy budynek przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi.

Wszystkie prace prowadzone są zgodnie z założonym harmonogramem, co daje nadzieję na terminowe zakończenie budowy. Dzięki tej inwestycji gmina Szczurowa wkrótce zyska obiekt, który spełni ważną rolę w zapewnianiu opieki i wsparcia dla naszych mieszkańców.

Centrum Opiekuńczo-Mieszkalne w Górcie to inwestycja, która ma na celu zapewnienie wsparcia dla osób niepełnosprawnych oraz wymagających stałej opieki. Nowoczesny obiekt będzie miejscem, które nie tylko zapewni mieszkańcom komfortowe warunki życia, ale także umożliwi im aktywne uczestnictwo w życiu społecznym.

Gmina Szczurowa realizuje projekt

pn. „Funkcjonowanie Ekodoradcy w Gminie Szczurowa”

Celem projektu jest realizacja założeń Programu Ochrony Powietrza dla województwa małopolskiego poprzez utworzenie punktu obsługi mieszkańców oraz zatrudnienie Ekodoradcy. W ramach projektu prowadzone są lokalne akcje informacyjno-edukacyjne w zakresie ochrony klimatu, poprawy jakości powietrza i wdrażania uchwały antysmogowej dedykowanych dla każdej grupy społecznej. Zostaną również opracowane, wydrukowane i rozdyskrebowane plakaty, ulotki, broszury dot. wpływu zanieczyszczeń na zdrowie oraz promujące ochronę środowiska. Dodatkowo zostaną przeprowadzone analizy, monitoring i przeciwdziałanie problemowi ubóstwa energetycznego w gminie. W ramach tego zadania zostanie zapewnione wsparcie w zakresie oszczędności energii i wody dla co najmniej 50 gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym. Przeprowadzone zostaną analizy eksperckie, wdrożony systemy informatyczny, prowadzona będzie inwentaryzacja źródeł ciepła i budynków w ramach CEEB. Zakupiony został także sprzęt do wsparcia prowadzonych działań doradczych, edukacyjnych tj. kamera termowizyjna oraz miernik jakości powietrza wraz z wyświetlaczem.

W ramach wniosku zostanie również przygotowana i wdrażana będzie gminna strategia transformacji energetycznej, przygotowany zostanie bilans energetyczny gminy, wyznaczony zostanie potencjał OZE oraz plan wdrożenia wymagań wynikających z programu ochrony powietrza oraz polityki energetyczno-klimatycznej.

Całkowita wartość projektu realizowanego przez Gminę Szczurowa wyniesie: 586 392,82 zł. Z tego Unia Europejska partycypować będzie w kosztach w kwocie 498 433,89 zł. Wkład własny Gminy wyniesie: 87 958,93 zł.

UG Szczurowa

NASZA GMINA Biuletyn Informacyjny
Gminy Szczurowa – kwartalnik

Wydawca: Gminne Centrum Kultury, Czytelnictwa
i Sportu w Szczurowej, ul. Rynek 4, 32-820 Szczurowa,
tel. 14 632 09 59; gazeta@gck-szczurowa.pl

Nakład: 1500 egzemplarzy

Redaktor naczelny: Mateusz Michalski

Zespół: Bogusława Daniel-Zieja, Gabriela Sajdak,
Sebastian Marcisz, Patrycja Sipiork, Arkadiusz Wąs

Skład i druk: Wydawnictwo Ruthenus – Rafał Barski
ul. I. Łukasiewicza 49, 38-400 Krosno
e-mail: ruthenus@ruthenus.pl
tel. 13 436 51 00

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i korygowania nadesłanych tekstów oraz zmiany tytułów.

Karnawałowe spotkanie Klubów Senior+

Karnawał to czas radości, tańca i wspólnej zabawy, a seniorzy doskonale wiedzą, jak cieszyć się chwilą! 27 lutego w Sali Tańca w Szczurowej odbyło się wyjątkowe spotkanie, w którym wzięli udział członkowie Klubów Seniora z terenu gminy Szczurowa. Muzyka, tańce i długie rozmowy sprawiły, że popołudnie upłynęło w atmosferze bez troski i integracji.

Taniec to samo zdrowie, a seniorzy kochają zabawę. O czym można się było przekonać w Sali Tańca, która wy-

pełniła się muzyką, tańcem i śmiechem. Do wspólnej zabawy dołączyła również zastępca wójta gminy Szczurowa - Halina Święch, która osobiście złożyła seniorom życzenia udanej zabawy i wielu radosnych chwil.

Spotkanie miało nie tylko wymiar rozrywkowy, ale także integracyjny - to doskonała okazja do budowania więzi społecznych i wzmacniania poczucia wspólnoty.

UG Szczurowa

Ostatnie pożegnanie Pani Marii Tarlagi

– poetki ze Strzelc Wielkich

W ostatnim dniu stycznia na cmentarzu w rodzinnych Strzelcach Wielkich pożegnaliśmy z wielkim smutkiem Panią Marię Tarlagę. Urodzona w Strzelcach Wielkich poetka, zostanie przez nas zapamiętana jako niezwykle serdeczna i wrażliwa na piękno świata osoba, która całym swoim sercem ukochała swoją małą ojczyznę, czego potwierdzenie mogliśmy odnajdywać w jej wyjątkowej twórczości.

Pani Maria Tarlaga swoje pierwsze wiersze napisała ponad pięćdziesiąt lat temu, jeszcze w szkole podstawowej w Krakowie, w wieku około 15 lat. To właśnie wtedy nauczyła się posługiwać alfabetem Braille'a, który dla niej, jako osoby całkowicie niewidomej od 7 roku życia, był wielką szansą na rozwijanie swoich pasji i pogłębianie talentu. Dom Pani Marii zawsze był otwarty na gości, których wizyty sprawiały jej ogromną przyjemność. Nigdy nie odmawiała pomocy, zwłaszcza lokalnej społeczności Strzelc Wielkich, dla której niejednokrotnie przygotowywała okolicznościowe wiersze i piosenki. Pani Maria potrafiła nie tylko wspaniale opowiadać o swej poezji i niesamowitej historii, lecz również bardzo uważnie słuchać historii innych ludzi. Z wielką pokorą podchodziła do wszelkich przeciwności losu, z którymi zmagając się na co dzień. W mistrzowski sposób Pani Marii udało się oswoić nie tylko otaczającą ją ciemność, lecz również bardzo sprawnie opanować codzienne wyzwania jak korzystanie z komputera, telefonu czy innych urządzeń mimo całkowitej utraty wzroku.

Do jej ulubionych poetów, którzy urzekli ją już na lekcjach języka polskiego, należeli romantycy ze szczególnym uwzględnieniem dwóch największych klasyków, czyli Adama Mickiewicza i Juliusza Słowackiego. Kiedyś wyznała, że w głębi duszy czuje się idealistką o romantycznym usposobieniu, dlatego ten rodzaj poezji jest jej najbliższy. Oprócz Strzelc Wielkich jednym z największych źródeł inspiracji dla Pani Marii Tarlagi była przyroda, która fascynowała ją od wczesnego dzieciństwa, a później przypominała o rodzicach, co zawsze podkreślała z wielkim sentymentem: *Bardzo lubiłam, jak rodzice jeszcze żyli, to szliśmy z tatą w pola. Między zbożami się szło. Chłonełam tę ciszę, szum kłosów, szum lasów, śpiew ptaków. Wiosna mnie szczególnie urzeka* – wspominała.

Pomimo wielu przeciwności losu, z którymi musiała się zmagać, pozostawała bardzo radosną osobą, która swoim uśmiechem i nadzieją zawsze chętnie dzieliła się z innymi. Bardzo ważnym wydarzeniem w jej życiu było wydanie tomiku jej wierszy zatytułowanego „Oczyrna mojej duszy”, który był sprzedawany jako cegiełka podczas koncertów charytatywnych zorganizowanych w 2001 roku na rzecz budowy kościoła w Strzelcach Wielkich. Jej wiersze znalazły się również w Antologii Poetów Ziemi Brzeskiej „Ocalić od Zapomnienia”, a ona sama niejednokrotnie gościła na Powiatowym Konkursie Recytatorskim „Perły Regionu”, gdzie uczestnicy recytowali między innymi jej poezję. Pani Maria zostanie również zapamiętana jako wspaniała interpretatorka poezji, wnosząca światło i uśmiech wszędzie tam, gdzie się pojawiała. Sama od najmłodszych lat ogromnie lubiła występować przed publicznością, dając się poznać jako bardzo utalentowana recytatorka poezji. Wielką radość poetce sprawiała obecność zwłaszcza młodego pokolenia, z którymi potrafiła wspaniale nawiązać kontakt.

Twórczość Pani Marii Tarlagi to bardzo cenny dar, który pozostawiła nam po sobie, aby przypominać o tym co ważne i subtelne...

Maria Tarlaga

One też są nasze

Mała wątła roślina,
szuka słońca ciepłego,
do drzewa się przypina
dużego i silnego.
Ty bądź dla nich tym drzewem,
nie cofaj swojej ręki,
może obdarzą cię śpiewem,
może uśmiechem małym.
Bo te serduszka małe kochać przecież umieją,
tych, co ich życie całe
oplatają nadzieją.
Te dzieci też są nasze,
niech uśmiech ich radosny
ogrzeje serca wasze,
jak ciepły powiew wiosny.

Mateusz Michalski
Sebastian Marcisz

Setne urodziny pani Genowefy

Wyjątkowy jubileusz 100. urodzin obchodziła 2 marca mieszkanka Strzelec Wielkich – Pani Genowefa Jewuła. Z tej okazji Zbigniew Moskal – Wójt Gminy Szczurowa odwiedził dostojną Jubilatkę, aby osobiście złożyć jej serdeczne życzenia.

Podczas wizyty Wójt przekazał Pani Genowefie list gratulacyjny, kwiaty oraz upominek w dowód szacunku i uznania. Podkreślił, że osiągnięcie tak pięknego wieku to niezwykle wydarzenie, świadczące o sile, pogodzie ducha i mądrości życiowej.

Do gratulacji dołączyła również Anna Prokop-Mizińska – Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Szczurowej, a także przedstawiciele Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (KRUS), którzy wręczyli Pani Genowefie pamiątkowe gratulacje. Spotkanie miało bardzo ciepłą i serdeczną atmosferę, a Jubilatka z ogromnym wzruszeniem przyjęła gości. Podzieliła się swoimi doświadczeniami życiowymi, które na pewno pozostaną niezatarte w pamięci wszystkich obecnych.

W uroczystości uczestniczyli także członkowie rodziny Pani Genowefy, którzy z dumą opowiadali o jej życiu, pełnym ciężkiej pracy, miłości i troski. Pani Genowefa przez wiele lat była częścią życia lokalnej społeczności, a jej historia stanowi nieoceniony fragment dziejów naszej gminy.

Setne urodziny Pani Genowefy to wyjątkowe wydarzenie nie tylko dla samej Jubilatki, ale także dla całej społeczności lokalnej. To czas refleksji nad zmianami, które zaszły w regionie na przestrzeni stulecia oraz wyraz szacunku dla tych, którzy na własne oczy widzieli, jak nasza gmina się rozwijała.

Z okazji tak wyjątkowego jubileuszu w imieniu całej społeczności gminy składamy Pani Genowefie najserdeczniejsze życzenia zdrowia, radości i wielu kolejnych lat spędzonych w gronie najbliższych!

UG Szczurowa

Tłusty Czwartek w Urzędzie Gminy Szczurowa

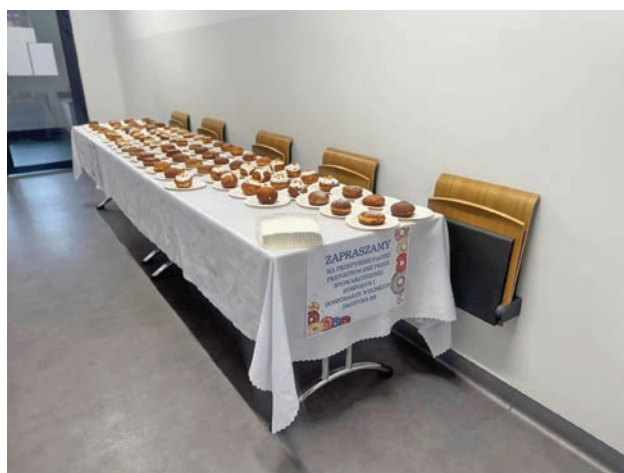
W Tłusty Czwartek, 27 lutego mieszkańcy gminy mieli okazję skosztować pysznych pączków przygotowanych przez Stowarzyszenie Gospodyń i Gospodarzy Wiejskich – Drużyna RR.

W ramach tradycji tego szczególnego dnia, każdy mógł przyjść do urzędu i poczęstować się smakołykami, które umiliły dzień i wprowadziły wszystkich w nastrój tłustego czwartku.

Pączki, przygotowane przez Drużynę RR, były nie tylko pyszne, ale także pełne serca i pasji. Znalazły uznanie wśród wszystkich, którzy odwiedzili urząd, a ich smak na pewno zostanie w pamięci na długo.

Tłusty Czwartek w Urzędzie Gminy Szczurowa to już tradycja, która na stałe wpisała się w kalendarz wydarzeń gminnych.

UG Szczurowa

Wyjazd z okazji Dnia Sołtysa

Z okazji Dnia Sołtysa, Zbigniew Moskal – wójt gminy Szczurowa przygotował dla wszystkich sołtysów z terenu gminy wyjątkowy prezent. W tym roku zorganizował wyjazd do Tarnowa do Centrum Sztuki Mościce na spektakl Kabaretu Młodych Panów – jednego z najbardziej popularnych grup kabaretowych w Polsce.

Wydarzenie miało miejsce w sobotę, 22 marca. Kabaret Młodych Panów, znany z inteligentnego humoru i błyskotliwych skeczy, okazał się doskonałym wyborem na świętowanie tak ważnego dnia.

Spektakl w Tarnowie dostarczył wielu emocji i śmiechu. Podczas występu uczestnicy mieli okazję wymienić się wrażeniami oraz miło spędzić czas.

Sobotnie spotkanie było także doskonałą okazją, by w atmosferze wspólnego świętowania, podziękować sołtysom za ich trudną i odpowiedzialną pracę. Warto pamiętać, że bez ich codziennego zaangażowania, wiele inicjatyw lokalnych nie mogłoby zaistnieć, a życie w gminie nie byłoby tak zorganizowane.

Sołtysi z wsi gminy Szczurowa, zadowoleni z inicjatywy, podkreślali, że takie gesty budują poczucie wspólnoty i są doskonałą okazją do integracji.

*UG Szczurowa
zdjęcia Przemysław Sroka/CSM Mościce*

50 lat razem

W styczniu w Sali Tańca w Szczurowej odbyło się wyjątkowe spotkanie, w którym udział wzięło 11 par małżeńskich obchodzących jubileusz Złotych Godów. Uroczystość miała na celu uhonorowanie osób, które zawarły związek małżeński w 1973 roku, a ich wieloletnia miłość i wierność stanowiły inspirację dla całej społeczności gminy.

Podczas ceremonii jubilaci zostali odznaczeni medalami za długoletnie pożycie małżeńskie, które przyznane zostały przez Prezydenta RP. Medale wręczył Zbigniew Moskal - Wójt Gminy Szczurowa, który w swoim wystąpieniu gratulował parom i życzył im dalszego zdrowia, pomysłowości oraz wielu kolejnych wspólnych rocznic. – *Życzę Wam, drodzy jubilaci, aby kolejne lata były pełne radości i wspólnej harmonii* – mówił Wójt, podkreślając, jak wielką wartością są tak trwałe związki małżeńskie w naszej społeczności.

W spotkaniu wzięli także udział: Przewodniczący Rady Gminy Szczurowa Marcin Jawień, Wiceprzewodniczący Piotr Świątek, Sekretarz Gminy Jolanta Serwa, Skarbnik Gminy Urszula Sobol oraz Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Szczurowej Anna Prokop-Mizińska. Wszyscy złożyli jubilatom serdeczne gratulacje, przekazując życzenia zdrowia i szczęścia na kolejne lata wspólnego życia.

Jubilaci otrzymali nie tylko medale, ale także kwiaty, pamiątkowe dyplomy oraz upominki, które miały stanowić wyraz wdzięczności za ich wieloletnią miłość i oddanie. Po oficjalnej części uroczystości, goście spędzili czas razem, dzieląc się wspomnieniami i opowieściami z minionych lat.

Uroczystość została uświetniona przez występ Zespołu Najmniejsza Scena Świata.

UG Szczurowa

Warsztaty ze stylistką mody

– metamorfoza stylu i pewności siebie
w Nadwiślańskiej Grupie Działania „E.O.CENOMA”

W dniu 6 marca 2025 r. w Nadwiślańskiej Grupie Działania „E.O.CENOMA” odbyły się wyjątkowe warsztaty prowadzone przez mgr Angelikę Zielińską – doświadczoną stylistkę, trenerkę wizerunku oraz wykładowczynię. Wydarzenie zostało zrealizowane w ramach harmonogramu realizacji planu komunikacji na 2025 rok. Warsztaty dedykowane były kobietom z Gminy Szczurowa, Miasta i Gminy Kazimierza Wielka, Miasta i Gminy Koszyce, Gminy Rzeszawa oraz Gminy Drwinia.

Spotkanie cieszyło się ogromnym zainteresowaniem – liczba miejsc rozeszła się błyskawicznie, a uczestniczki z entuzjazmem wzięły udział w przygotowanych zajęciach. Celem wydarzenia było wsparcie w budowaniu świadomego wizerunku, podkreślaniu atutów sylwetki oraz dobieraniu odpowiednich stylizacji do różnych okazji. Podczas warsztatów uczestniczki dowiedziały się jak określić swój typ sylwetki i jakie fasony oraz kolory najlepiej podkreślają ich atuty. Angelika Zielińska zaprezentowała również praktyczne triki stylizacyjne, dzięki którym można m.in. optycznie wysmuklić sylwetkę, dodać pewności siebie i wyglądać olśniewająco niezależnie od okazji.

Pani Angelika przeprowadziła również analizę kolorystyczną dla każdej z uczestniczek, określając tym samym, jakie barwy najlepiej komponują się z urodą każdej z pań.

Prowadząca warsztaty to uznana specjalistka w dziedzinie stylizacji i kreowania wizerunku. Na swoim koncie ma ponad 280 metamorfoz oraz współpracę z programem telewizyjnym „Nasz Nowy Dom”. Jest także stylistką Galerii Gemini Park Tarnów i Galerii Sandecja oraz ekspertką w zakresie stylizacji sesji zdjęciowych.

Zdobyta wiedza pomoże uczestniczkom w codziennych wyborach modowych oraz w budowaniu pewności siebie

poprzez świadome kreowanie wizerunku. Dzięki takim inicjatywom mieszkanki obszaru LGD mogą nie tylko zdobywać nową wiedzę, ale również rozwijać swoją pewność siebie i podkreślać swoją indywidualność poprzez styl.

Materiał dofinansowany ze środków UE w ramach Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027. Materiał opracowany przez Nadwiślańską Grupę Działania „E.O.CENOMA”. Instytucja Zarządzająca Planem Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027 – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Anita Rogóź

Fundusze Europejskie
dla Małopolski

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Akademia Edukatora Osób Dorosłych

– LOWEAcademy

„Akademia Edukatora Osób Dorosłych w LOWE” to projekt konsorcjum mobilnościowego w Programie Erasmus Plus w Sektorze Edukacji Dorosłych, realizowany w ramach Akredytacji Erasmusa Nr 2021-1-PL01-KA120-ADU-000047611, jaką Fundacja Małopolska Izba Samorządowa – Lider konsorcjum – otrzymała na okres od 1 lutego 2022 r. do 31 grudnia 2027 r. Do wspomnianego konsorcjum, należy również Gmina Szczurowa, jako organ prowadzący szkołę, przy której działa Lokalny Ośrodek Wiedzy i Edukacji – LOWE.

Przedstawicielki LOWE Szczurowa wzięły udział w 5-dniowym programie skoncentrowanym na pogłębianiu wiedzy na temat tożsamości lokalnej, dialogu międzykulturowego i europejskiego dziedzictwa kulturowego, ze szczególnym uwzględnieniem Kraju Basków.

Uczestniczki brały udział w interaktywnych warsztatach, spotkaniach z przedstawicielami władz lokalnych i ekspertami, poznając najlepsze praktyki w zakresie integracji społecznej, budowania wspólnoty i przeciwdziałania wykluczeniu. Organizacją przyjmującą i goszczącą grupę była Media Creativa 2020.

Wyjazd do Bilbao był okazją do zdobycia nowej wiedzy i inspiracją do przyszłych działań, a także okazją do nawiązania cennych kontaktów.

Mobilność odbyła się dzięki dofinansowaniu ze środków Unii Europejskiej w ramach Akredytacji Erasmusa Plus, Sektor Edukacji Dorosłych 2021-2027.

Edukacja i integracja w Gminie Szczurowa

W piątkowe popołudnie (21.02.2025 r.) w Domu Ludowym w Szczurowej-Włoszynie, odbyło się niezwykle spotkanie, zorganizowane przez Koło Gospodyń Wiejskich ze Szczurowej oraz Lokalny Ośrodek Wiedzy i Edukacji w Gminie Szczurowa.

W warsztatach edukacyjnych, przygotowanych przez kadrę LOWE, wzięła udział Pani Marta Malec-Lech – Wicemarszałek Województwa Małopolskiego, Pan Zbigniew Moskal – Wójt Gminy Szczurowa oraz Pan Jacek Kwiatkowski – Prezes Fundacja Małopolska Izba Samorządowa. Wspólne gry i zabawy grupowe miały na celu rozwijanie kreatywności, umiejętności komunikacyjnych i współpracy w zespole. Były również świetną rozrywką, integrującą uczestników oraz idealnym narzędziem do poznawania się w nieformalnych okolicznościach.

Jak dodamy do tego pyszne smakołyki, które przygotowały Panie z KGW Szczurowa, to mamy idealne spotkanie edukacyjno-integracyjne

Lokalny Ośrodek Wiedzy i Edukacji w Gminie Szczurowa rozpoczyna nowy etap działalności – nasz projekt uzyskał dofinansowanie

31 stycznia 2025 r. Gmina Szczurowa podpisała umowę o dofinansowanie projektu, który pozwala na kontynuację funkcjonowania Lokalnego Ośrodka Wiedzy i Edukacji, utworzonego w lipcu 2020 r. Głównym celem LOWE jest aktywizowanie społeczności lokalnej na rzecz rozwoju umiejętności stanowiących podstawę dla uczenia się przez całe życie, przydatnych do poruszania się na rynku pracy.

Środki finansowe, w kwocie 289 050,00 zł, zostaną przeznaczone na tworzenie zintegrowanej i elastycznej

GMINA
SZCZUROWA

W GMINIE
SZCZUROWA

REALIZUJEMY PROJEKT

“LOWE - edukacyjne Serce Gminy Szczurowa”

ROZWÓJ LOKALNEGO OŚRODKA WIEDZY I EDUKACJI (LOWE III)

NOWE MOŻLIWOŚCI EDUKACYJNE DLA DOROSŁYCH

LOWE TO:

- nowoczesna przestrzeń edukacyjna
- przyjazne miejsce, inspirujące, motywujące, wspierające i angażujące społeczność lokalną w rozwijaniu kompetencji życiowych, rodzicielskich, społecznych, zawodowych
- innowacja edukacyjna i społeczna

ZAPRASZAMY NA KURSY, WARSZTATY I SZKOLENIA

Szczegółowe informacje:

517 811 379, 699 904 637

Zaborów 63, 32 - 821 Zaborów

www.facebook.com/LOWESzczurowa

Projekt realizowany w ramach programu Fundusze Europejskie dla Małopolski 2021-2027, Priorytet 6, Fundusze Europejskie dla rynku pracy, edukacji i włączenia społecznego, Działanie 6.13 Lokalne inicjatywy edukacyjne, typ projektu B – tworzenie i rozwój Lokalnych Ośrodków Wiedzy i Edukacji (LOWE), współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus.

oferty edukacyjnej, zgodnej ze zidentyfikowanymi potrzebami mieszkańców. Każdy zainteresowany będzie miał możliwość rozwijania swoich umiejętności oraz zdobywania nowych kompetencji, co przyczyni się do poprawy jakości życia i pozycji na rynku pracy.

Projekt „LOWE – edukacyjne serce Gminy Szczurowa”, będzie realizowany w ramach programu Fundusze Europejskie dla Małopolski 2021-2027, w Priorytecie 6, który koncentruje się na rynku pracy, edukacji i włączeniu społecznym, Działanie 6.13 dotyczy lokalnych inicjatyw edukacyjnych, a typ projektu to B – tworzenie i rozwój Lokalnych Ośrodków Wiedzy i Edukacji (LOWE), współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus.

Rekrutację do projektu prowadzić będzie kadra LOWE, która również udziela szczegółowych informacji.

Lokalny Ośrodek Wiedzy i Edukacji w Gminie Szczurowa

Dzień Kobiet w Szczurowej

– wieczór pełen humoru z Kabaretem Trzecia Strona Medalu

W niedzielny wieczór 9 kwietnia, w sali widowiskowej Gminnego Centrum Kultury w Szczurowej odbyło się wyjątkowe wydarzenie z okazji Święta Kobiet. Wieczór zorganizowany przez Wójta Gminy Szczurowa Zbigniewa Moskała oraz Gminne Centrum Kultury, przyciągnął miłośników dobrego humoru. Główną atrakcją był występ Kabaretu Trzecia Strona Medalu, który zaprezentował swój autorski program „Zuchwałość rzeczy marnych”.

Wydarzenie obfitowało w mnóstwo radości, a artyści zapewnili publiczności solidną dawkę śmiechu. Skecze pełne błyskotliwych żartów, celnych spostrzeżeń i lekkiej ironii rozbawiły widzów, którzy raz po raz wybuchali gromkim śmiechem. Kabaret doskonale nawiązał kontakt z publicznością, wciągając ją do wspólnej zabawy i sprawiając, że każdy czuł się częścią tego wyjątkowego wydarzenia. Uczestnicy bawili się znakomicie, a ich pozytywne reakcje świadczyły o tym, jak bardzo występ przypadł im do gustu. Dzień Kobiet w Szczurowej stał się nie tylko okazją do świętowania, ale także do oderwania się od codziennych obowiązków i spędzenia czasu w miłej atmosferze.

Serdeczne podziękowania dla wszystkich, którzy wzięli udział w wydarzeniu. Już teraz warto śledzić kolejne inicjatywy kulturalne, które dostarczą równie wielu niezapomnianych wrażeń!

Red.

Gminny Turniej Piłki Halowej w Szczurowej

Sportowa rywalizacja, wspaniała atmosfera i niezapomniane emocje – tak można podsumować Gminny Turniej Piłki Halowej, który odbył się w styczniu w hali sportowej w Szczurowej. Wydarzenie, organizowane przez Wójta Gminy Szczurowa Zbigniewa Moskała oraz Gminne Centrum Kultury, zgromadziło zarówno utalentowanych zawodników, jak i licznych kibiców. W turnieju wzięło udział 8 drużyn: Fair Play Rudy Rysie, Górka, Rylowa, Dołęga, Korona Niedzieliska, Wiślane Wola Przemykowska, FC Ulani oraz Grom Rudy Rysie. Każdy mecz dostarczał kibicom ogromnych emocji – dynamiczna gra, widowiskowe bramki i walka do ostatnich minut sprawiły, że turniej stał na bardzo wysokim poziomie.

Po zaciętych pojedynkach w turnieju zwyciężyła drużyna Fair Play Rudy Rysie. Drugie miejsce wywalczyła Górka, a trzecie Rylowa. Turniej przebiegał w duchu fair play, a nad jego sprawnym i bezpiecznym przebiegiem czuwali profesjonalni sędziowie oraz wykwalifikowana opieka medyczna. Na zakończenie turnieju odbyło się wręczenie nagród. Wójt Gminy Szczurowa Zbigniew Moskał oraz Dyrektor GCKCzIS Bogusław Daniel-Zieja przekazali zwycięzcom puchary, dyplomy i nagrody, a wszystkie drużyny otrzymały pamiątkowe upominki w podziękowaniu za udział i sportową rywalizację. Turniej po raz kolejny udowodnił, jak dużą popularnością cieszy się duch sportowy wśród mieszkańców gminy. Gratulujemy wszystkim drużynom i zapraszamy na kolejne wydarzenia sportowe w naszej gminie!

Red.

Talent ze Szczurowej podbija polskie kina

14 marca w warszawskim kinie Luna odbyła się premiera filmu „Wujek Foliarz”, dzieło młodego, niezwykle obiecującego reżysera Michała Tylki (rocznik 1989). Pochodzący ze Szczurowej twórca, zaprezentował na wielkim ekranie pełnometrażową ekranizację kultowej pasty „Fanatyk”, czyli historii Malcolma X o swym ojcu – wyjątkowym fanatyku wędkarstwa. Michał Tylka zgromadził na planie wciela się w rolę tytułowego wujka Kuby – w tej roli Miłkołaj Kubacki oraz Katarzyna Figura, Andrzej Grabowski, Dorota Chotecka i Kamila Urzędowska. Wszyscy bohaterowie wykreowali niezwykle barwny świat dziennikarzy stacji „Prawda TV”, prowadzonej przez tytułowego wujka, miłośnika teorii spiskowych, który wierzy mocno w rychły koniec świata. Wspomniana ekipa dziennikarzy ma przed sobą cel – udowodnić, że wybory na burmistrza zostały sfałszowane, a przy okazji ocalić lokalną społeczność od ekologicznej katastrofy.

„Wujek Foliarz” to z pozoru absurdalna, oderwana od rzeczywistości komedia, która w rzeczywistości ukazuje ją w krzywym zwierciadle. W dziele Michała Tylki dominuje charakterystyczna dla Jego filmowego stylu abstrakcja. Warszawska premiera przeniosła zgromadzonych widzów do surrealistycznego świata „Wujka Foliarza” m.in. przez wyjątkowe dekoracje, które czekały na gości. Ściany kina Luna ozdobiono w tym celu rolkami papieru toaletowego, a na stołach pokrytych kultową ceratą nie zabrakło... kiszonych ogórków.

Czy ekipie „Wujka Foliarza” udało się zrealizować swoją szaloną misję? O tym mogą dowiedzieć się widzowie zwariowanej komedii Michała Tylki, na którą gorąco zapraszamy do kin. Na dłuższą rozmowę z reżyserem komedii „Wujek Foliarz” zapraszamy w kolejnym numerze kwartalnika „Nasza Gmina”.

Sebastian Marcisz

Zdjęcia wykorzystane w artykule pochodzą z prywatnego archiwum Pana Michała Tylki.

Promocja książki „Wesele w Zaborowie. Dokumentacja tradycyjnego obrzędu”

9 lutego 2025 roku w Sali Widowiskowej Gminnego Centrum Kultury, Czytelnictwa i Sportu w Szczurowej odbyło się niezwykle wydarzenie – promocja książki autorstwa Krzysztofa Przepiórki pt. „Wesele w Zaborowie. Dokumentacja tradycyjnego obrzędu”. Było to spotkanie pełne emocji i tradycji, które zgromadziło liczne grono mieszkańców i sympatyków kultury ludowej.

Książka „Wesele w Zaborowie” to wyjątkowe dzieło, które stanowi szczegółową dokumentację tradycyjnych obrzędów weselnych charakterystycznych dla naszego regionu. Podczas promocji miał miejsce występ Zespołu Pieśni i Tańca „Pojawianie”, który zaprezentował fragment inscenizacji wesela, oddając atmosferę i ducha dawnych obyczajów weselnych. Dzięki niezwyklej oprawie artystycznej widzowie mogli poczuć magię tradycyjnego wesela.

Po części artystycznej uczestnicy wydarzenia mieli okazję wziąć udział w poczęstunku przygotowanym przez lokalne Koła Gospodyń Wiejskich – z Pojawia i Uścia Solnego. Serwowane potrawy nawiązywały do tradycyjnych smaków znanych z weselnych stołów. Dziękujemy wszystkim gościom, którzy zaszczyli nas swoją obecnością. Wydarzenie to było okazją do pielęgnowania lokalnych tradycji i przekazania je kolejnym pokoleniom.

UG Szczurowa

Zimowa frajda w Gminnym Centrum Kultury!

Tegoroczne ferie zimowe w Gminnym Centrum Kultury w Szczurowej dostarczyły dzieciom wielu niezapomnianych wrażeń. Organizatorzy zadbali o bogaty program pełen twórczych i aktywnych zajęć, które każdego dnia przyciągały uczestników. Wśród warsztatów znalazły się m.in.: malowanie na płótnie, zajęcia „Zrób to sam” oraz tworzenie slime’ów. Dzieci miały okazję rozwijać kreatywność, tworzyć ozdoby i eksperymentować z kolorowymi masami plastycznymi. Nie zabrakło również atrakcji dla fanów kina. Podczas seansu filmowego dzieci obejrzały animację „W głowie się nie mieści”, a kinową atmosferę dopełniły wata cukrowa i popcorn. Oprócz warsztatów i seansów filmowych program ferii obejmował także zabawy animacyjne, gry ruchowo-sportowe oraz zajęcia edukacyjne, które rozwijały różne umiejętności i integrowały dzieci w radosnej atmosferze. Swoje atrakcje przygotowały także gminne biblioteki, które wzbogaciły ferie o dodatkowe zajęcia dla najmłodszych, dając im możliwość udziału w ciekawych aktywnościach i rozwijania swoich pasji.

Na zakończenie ferii odbyło się wielkie świętowanie – Bal Karnawałowy, który dostarczył dzieciom mnóstwo radości i zabawy. W udekorowanej sali widowiskowej uczestnicy w kolorowych przebraniach brali udział w zabawach tanecznych, animacjach, konkursach i grach, a kulminacyjnym punktem wydarzenia był wybór Króla i Królowej Balu. Wszyscy bawili się znakomicie, a wesoła atmosfera,

muzyka i niespodzianki sprawiły, że impreza na długo pozostanie w pamięci uczestników.

Ferie w GCK w Szczurowej upłynęły w atmosferze twórczej zabawy, radości i wspólnego spędzania czasu. Dzieci miały okazję rozwijać swoje zdolności, nawiązywać nowe przyjaźnie i cieszyć się licznymi atrakcjami. To był czas pełen niezapomnianych chwil, które na pewno na długo pozostaną w ich pamięci.

GCKCzIS w Szczurowej

Potencjał, który świetnie wykorzystujemy, czyli o szkolnych wydarzeniach w PSP w Niedzieliskach

W II półroczu, od stycznia do końca marca, uczniowie z Niedzielisk uczestniczyli w ciekawych warsztatach profilaktycznych zaplanowanych w programie wychowawczo-profilaktycznym placówki. W styczniu zorganizowano warsztaty z psychologiem z Pracowni Psychoterapii i Rozwoju, poświęcone przemocy rówieśniczej oraz sposobom rozwiązywania konfliktów. W marcu uczniowie mieli możliwość uczestniczenia w spotkaniu profilaktyczno-edukacyjnym o ważnej tematyce cyberprzemocy, prowadzonym przez policjanta, który przypomniał jak świadomie i odpowiedzialnie korzystać z sieci. Poruszono tematy hejtu, wykluczenia cyfrowego czy cyberprześladowania. Również w marcu uczniowie klas 1-8 oraz dzieci z oddziału przedszkolnego, wzięli udział w pokazie z ratownictwa medycznego. Ratownicy zademonstrowali metody udzielania pierwszej pomocy bez użycia specjalistycznego sprzętu ratowniczego u dzieci, niemowląt i dorosłych - udzielili instruktażu prowadzenia RKO, wykonali także pokaz udzielania pierwszej pomocy z użyciem defibrylatora AED. Zademonstrowano również jak prawidłowo ułożyć poszkodowanego w pozycji bocznej ustalonej oraz zasadę powiadamiania zespołów ratowniczych. Pod czujnym okiem ratowników, każdy uczestnik szkolenia mógł wykorzystać zdobyte informacje podczas ćwiczeń z użyciem fantomów oraz specjalistycznego sprzętu medycznego.

W tradycjach szkoły, jej symbolice i obrzędowości tkwi bogactwo funkcji wychowawczych. Liczne imprezy i uroczystości, których w placówce w Niedzieliskach nie zabrakło, są na co dzień integralnym i stałym elementem życia szkoły. Dzień Babci i Dziadka, konkurs piosenki walentynkowej „Miłość niejedno ma imię”, zabawa walentynkowa, uroczystość patriotyczna z okazji Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”, Dzień Kobiet, konkurs językowy „Boże Narodzenie w Lapbooku”. Publiczna Szkoła Podstawowa w Niedzieliskach organizuje sytuacje wychowawcze o dużym bogactwie przeżyć bliskich uczniom.

PSP Niedzieliska

„Szkoly Równych Szans w Gminie Szczurowa”

Gmina Szczurowa od 01 czerwca 2024 r. realizuje Projekt nr: FEMP.06.10-IP.01-0140/24 pn. „Szkoly Równych Szans w Gminie Szczurowa” w ramach Programu Fundusze Europejskie dla Małopolski 2021-2027. Współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus.

Łączna wartość projektu wynosi – 767 401,37 zł. Dofinansowanie projektu wynosi 716 335,77 zł. w tym dofinansowanie z UE – 640 932,00 zł., a z Budżetu Państwa – 75 403,77 zł.

W projekcie biorą udział cztery szkoły: Szkoła Podstawowa w Szczurowej wchodząca w skład Zespołu Szkół w Szczurowej, Publiczna Szkoła Podstawowa w Strzelcach Wielkich, Publiczna Szkoła Podstawowa w Niedzieliskach oraz Publiczna Szkoła Podstawowa w Woli Przemykowskiej.

W ramach projektu realizowane są dodatkowe zajęcia – od października do lutego zostało zrealizowanych łącznie 369 godzin.

- 33 godziny zajęć Korekcyjno-kompensacyjnych
- 53 godzin zajęć Logopedycznych
- 54 godziny zajęć wyrównawczych z matematyki
- 71 godzin zajęć wyrównawczych z języka polskiego
- 52 godzin zajęć wyrównawczych z języka obcego
- 17 godzin zajęć z edukacji wczesnoszkolnej (odbywają się w PSP Strzelce Wielkie)
- 35 godzin zajęć z kompetencji emocjonalno-społecznych
- 54 godzin zajęć z ciszy i relaksu

Łącznie we wszystkich zajęciach bierze udział 106 dzieci w tym 32 uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Ponadto zostało przeprowadzonych dwa rodzaje szkoleń dla ponad 40 nauczycieli: „Praca z dzieckiem nadpobudliwym ruchowo” oraz „Jak pracować z niegrzecznym dzieckiem w oparciu o Stosowaną Analizę Zachowania”.

Szkolenia przeprowadził specjalista z „Polskiego Stowarzyszenia Terapii Behawioralnej”. Każdy uczestnik szkolenia uzyskał certyfikat potwierdzający udział w szkoleniu.

Na prowadzone zajęcia zakupione zostały pomoce dydaktyczne oraz dodatkowe wyposażenie szkoły.

Zakupiono m.in. monitory interaktywne wraz ze statywami, drukarkę laserową, podłogi interaktywne, tablety, zestaw do integracji sensorycznej, klatki SI, materace gimnastyczne oraz wiele pomocy dydaktycznych do zajęć tj. programy multimedialne, gry, książki, zestawy logopedyczne, muzyczne itp.

Projekt Współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus.

Red.

Teatralna niespodzianka dla Babć i Dziadków

13 lutego w PSP im. T. Kościuszki w Strzelcach Wielkich, miała miejsce wyjątkowa uroczystość, której głównymi bohaterami były Babcie oraz Dziadkowie wszystkich uczniów. Na początku zaproszonych gości powitała Pani dyrektor Dorota Jaszczywska, która złożyła seniorom ciepłe życzenia.

W programie artystycznym, przygotowanym pod kierunkiem nauczycieli, wnuki połączyły tradycję z nowoczesnością, czasy PRL-u z erą Internetu. W humorystycznych scenkach pokazały, jak poznali się babcia z dziadkiem, jak wyglądała droga ich życia i miłości oraz jak teraz zarażają wnuki swoimi pasjami i aktywnościami. Mali artyści, także za sprawą strojów, dekoracji i rekwizytów, przenieśli Dziadków do wyjątkowych czasów PRL-u, w których nie brakowało kolejek po masło, mięso czy cukier, ale także po towary luksusowe jakimi były buty RELAX, pralki FRANIA czy meble BIESZCZADY. Niezapomniane piosenki oraz tańce znane z ówczesnych potańcówek przeniosły wszystkich do tamtych lat. Wnuki zatańczyły popularnego wtedy walczyka oraz energicznego twista. Udowodniły także, że pomimo tego, iż czas płynie nieubłaganie, to jednak dla babć i dziadków się zatrzymał, ponieważ nadal są piękni i młodzi, a także jak za młodości lat wciąż zakochani w sobie. Razem chcą oglądać świat i iść z duchem czasu. Nie muszą stać w kolejkach, więc mają dużo czasu na swoje pasje i różne aktywności. Zarażają wnuki swoją

energiją i radością życia. Chętnie też korzystają z dobrych rad swoich wnuków na temat nowoczesnych technologii.

Na zakończenie wszyscy zebrani odśpiewali gromkie „Sto lat...”, które stanowiło podsumowanie życzeń płynących z serc wszystkich wnuków. Miłym akcentem uroczystości był słodki poczęstunek i upominki w stylu PRL-u, o które zadbała Rada Rodziców.

PSP Strzelce Wielkie

Wycieczka do Sądu Rejonowego w Brzesku oraz warsztaty mediacji w szkole w Uściu Solnym

W dniu 7 marca 2025 roku uczniowie klas 7 i 8 wzięli udział w wycieczce do Sądu Rejonowego w Brzesku w ramach projektu „Moja pierwsza wizyta w sądzie”. Celem wizyty było przybliżenie młodzieży funkcjonowania sądu oraz roli, jaką pełni w naszym systemie prawnym. Uczniowie mieli okazję poznać tajniki pracy sądownictwa, administracji publicznej oraz zawodu sędziego. Podczas wizyty zwiedzili kilka ważnych pomieszczeń sądowych, takich jak sala rozpraw, pokój mediacji oraz pokój przesłuchań nieletnich.

W sali rozpraw uczniowie dowiedzieli się, na czym polega przeprowadzanie rozpraw sądowych, jakie zasady obowiązują w trakcie rozprawy oraz jakie role pełnią osoby biorące w niej udział – sędzia, prokurator, adwokat, oskarżony oraz świadkowie. W pokoju mediacji uczniowie poznali proces mediacji, czyli alternatywnej metody rozwiązywania sporów, która jest mniej formalna niż postępowanie sądowe. Z kolei w pokoju przesłuchań nieletnich zapoznali się z zasadami przesłuchania młodych osób, które miały do czynienia z wymiarem sprawiedliwości.

W trakcie wizyty poruszono również temat odpowiedzialności karnej nieletnich. Uczniowie dowiedzieli się, jakie konsekwencje prawne mogą spotkać osoby, które nie ukończyły jeszcze 18. roku życia, ale popełniły przestępstwo. Omówiono również, w jakim celu i jak funkcjonuje sąd rodzinny oraz jakie zadania ma w tym zakresie.

Kontynuacją wycieczki były warsztaty mediacji, które miały miejsce 10 marca 2025 roku. Zajęcia poprowadziła

pani Katarzyna Kilian, profesjonalna mediatorka. Podczas warsztatów uczniowie mieli okazję zdobyć praktyczne umiejętności rozwiązywania konfliktów oraz przećwiczyć techniki mediacyjne. Pani Kilian w sposób przystępny i angażujący wprowadziła młodzież w świat mediacji, pokazując, jak skutecznie porozumiewać się w trudnych sytuacjach i jak znaleźć kompromis, który zadowala obie strony konfliktu.

Obie części projektu – wizyta w sądzie oraz warsztaty mediacyjne – były bardzo pouczające i interesujące. Dzięki nim uczniowie nie tylko zdobyli wiedzę teoretyczną na temat funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, ale także nabyli praktyczne umiejętności, które z pewnością przydadzą się w życiu codziennym.

ZSP w Uściu Solnym

Publiczna Szkoła Podstawowa im. mjr. H. Sucharskiego w Woli Przemyskiej bez dzwonków

– cisza, spokój i większa samodzielność uczniów

Rok szkolny 2024/2025 rozpoczęliśmy w zupełnie nowej rzeczywistości – bez tradycyjnych dzwonków oznajmujących początek i koniec lekcji. Zmiana ta miała na celu stworzenie bardziej przyjaznego, spokojnego środowiska sprzyjającego nauce i samodzielności uczniów.

„Szkoła bez dzwonka” to pomysł, który od lat wdrażany jest w wielu europejskich placówkach edukacyjnych. Jego głównym celem jest nauka gospodarowania czasem już od najmłodszych lat, ale także redukcja stresu wśród uczniów. Szczególnie odczuwają to dzieci ze spektrum autyzmu oraz z nadwrażliwością na dźwięki – dla nich głośny dźwięk dzwonka, osiągający niemal 100 decybeli, może być wręcz torturą. Wprowadzenie cichego systemu organizacji dnia szkolnego jest więc ważnym krokiem w kierunku stworzenia bardziej przyjaznej i dostępnej przestrzeni edukacyjnej dla wszystkich uczniów.

Cisza i harmonia zamiast hałasu

Aby ułatwić wszystkim adaptację do nowego systemu, w każdej klasie oraz na korytarzach zamontowano zegary oraz umieszczono karty informacyjne z harmonogramem zajęć i przerw. Początkowo wymagało to od uczniów i nauczycieli większej samodyscypliny oraz przyzwyczajenia się do nowego sposobu organizacji czasu. Już po kilku tygodniach można było śmiało powiedzieć, że rezygnacja z dzwonków okazała się strzałem w dziesiątkę! W szkole panuje teraz większy spokój. Zniknęły nagle, głośne

sygnały dźwiękowe, które często wywoływały pośpiech i niepotrzebny stres. Uczniowie mogą w naturalnym rytmie kończyć swoje zadania i bez presji opuszczać klasę. To sprawia, że przejścia między lekcjami są bardziej uporządkowane, a na korytarzach panuje większa harmonia.

Większa samodzielność uczniów

Brak dzwonków wpłynął także na rozwój odpowiedzialności i samodzielności wśród uczniów. Teraz sami muszą kontrolować czas i pilnować harmonogramu przerw oraz zajęć, oczywiście pod dyskretnym nadzorem nauczycieli. Co ciekawe, dzieci z młodszych klas bardzo szybko nauczyły się posługiwać zegarem ze wskazówkami, co stało się dla nich nie tylko praktyczną umiejętnością, ale także świetnym ćwiczeniem w nauce odczytywania godzin.

Nowoczesna szkoła przyjazna uczniom

Rezygnacja z dzwonków to dopiero początek pozytywnych innowacji, które mają uczynić szkołę jeszcze bardziej przyjaznym miejscem do nauki i rozwoju. Dążymy do tego, aby stworzyć przestrzeń sprzyjającą spokojnej edukacji, samodzielności oraz dobrym relacjom między uczniami i nauczycielami.

Jesteśmy przekonani, że takie kroki przyczynią się do jeszcze lepszej jakości kształcenia i większego komfortu wszystkich członków naszej szkolnej społeczności.

PSP Wola Przemyska

Izba Pamięci i Tradycji im. Józefa Prelicha w Zaborowie

W 90. rocznicę śmierci Józefa Prelicha

Miło nam poinformować Szanownych Mieszkańców Gminy Szczurowa, że w naszej szkole otwarta została Izba Pamięci i Tradycji imienia Józefa Prelicha, pierwszego kierownika i nauczyciela zaborowskiej szkoły oraz powstańca styczniowego. Zgromadzone ekspozyty pozwalają przywrócić pamięć o tym, co było kiedyś oraz przedstawiają część historii naszej szkoły i „Małej Ojczyzny”. Są tu zgromadzone przedmioty dzisiaj już mało znane, zwłaszcza młodemu pokoleniu. To nasze niewielkie muzeum w dalszym ciągu gromadzi dokumenty, stare, przedwojenne przedmioty użytkowe, typu: lampy, żelazka na węgiel lub duszę, niecki, zgrzebla, stare fotografie, kołowrotki do przędzenia wełny, mędlące do czesania lnu, moździerze kuchenne, dzieże na ciasto, łopaty chlebowe, praski do sera, cepy, sierpy, pralki ręczne, maselnice i inne przedmioty użytku domowego i gospodarskiego. Chcąc zachować choćby część dziedzictwa i dokonać poprzednich pokoleń, uchronić od zniszczenia i zapomnienia ślady naszych przodków postanowiliśmy je zebrać i wyeksponować. Ekspozyty przynosili i przynoszą nadal uczniowie, którzy znajdowali je w różnych miejscach, na strychach, piwnicach, starych opuszczonych zabudowaniach itp. Są tu zgromadzone dary mieszkańców Zaborowa i okolic, którzy doszli do przekonania, że Izba przy Szkole jest najlepszym miejscem dla często rodzinnych pamiątek.

Po ostatnim gruntownym remoncie szkoły udało się wygospodarować, wprawdzie niewielkie, ale samodzielne pomieszczenie po byłym pokoju nauczycielskim, gdzie można byłoby zgromadzić cenne pamiątki minionych czasów. Miejsce to pozwala zachować naszym uczniom i dzieciom wyobrażenia i pamięć o bogatej przeszłości Zaborowa i okolicznych miejscowości oraz naszej szkoły. Izba Pamięci i Tradycji gromadzi ekspozyty dotychczasowego kąca regionalnego, działającego przy pracowni humanistycznej oraz ekspozyty przekazane przez ofiarodawców, którzy na apel dyrektora szkoły odpowiedzieli niezwykle hojnie, przynosząc różnorakie cenne przedmioty. Bardzo ważnym elementem naszej izby jest kącik poświęcony największemu rodakowi, Jędrzejowi Cierniakowi. Niewiele pamiątek zachowało się po tym Wielkim Polaku, zamor-

dowanym przez Niemców w czasie II wojny światowej. Są to: 3 portrety, kubek, spinka, odznaczenie górnicze oraz ozdobna laska, ofiarowana „Krzestnemu” przez społeczność zaborowską w roku 1937, w czasie oddania Domu Ludowego w Zaborowie. Dopełnieniem jest sztandar byłego Publicznego Gimnazjum w Zaborowie, przedstawiający Jędrzeja Cierniaka, patrona tej szkoły. Zachowały się również materiały wspomnieniowe i książki o tej wybitnej postaci, wskazówki Cierniaka dla młodej nauczycielki zaborowskiej, Olgi Gluzianki oraz korespondencja jego córki, Zofii Cierniakówny.

Osobną, bardzo bogatą kolekcję, stanowią różnorakie puchary, medale i dyplomy, zdobyte przez uczniów zaborowskich szkół na zawodach sportowych, rekreacyjnych, konkursach i olimpiadach przedmiotowych, różnego szczebla, poczynając od gminnego, poprzez powiatowy, wojewódzki, a na ogólnopolskim kończąc. Ilość tych pucharów obrazuje nam wysiłek i ciężką pracę dzieci, młodzieży, ale również nauczycieli dla dobra zaborowskiej szkoły.

Zaborowska Izba Pamięci gromadzi również, jak już wspomniano, przedmioty codziennego użytkowania, zarówno domowe, jak i gospodarskie, które dziś już są mało znane, a dawniej pozwalały funkcjonować naszym przodkom. Zebrane materiały to wspaniałe pomoce dydaktyczne, które służą do przekazywania uczniom, dzieciom i młodzieży wiedzy historycznej, dotyczącej szkoły i życia codziennego mieszkańców. Ostatnio chociażby odbyło się kilka ciekawych lekcji, gdzie głównym tematem były Patron szkoły, król Władysław Jagiełło, Patron izby, Józef Prelich, a także ginące zawody. W izbie swoje miejsce znalazły trzy oryginalne drewniane ławki szkolne z okresu przedwojennego, odszukane na strychu nieistniejącej już Szkoły Podstawowej im. Adama Mickiewicza w Dołędze. Na ławkach rozłożono stare, XIX-wieczne dokumenty szkolne tj. Księgi Protokołów, Księgę Zarządzeń Szkoły Powszechnej w Zaborowie, dzienniki lekcyjne, Księgę Zarządzeń Rady Szkolnej Miejscowej Szkoły Powszechnej w Zaborowie oraz liczne kroniki szkolne i obszerną historię zaborowskiej podstawówki, które w sposób bardzo

dokładny i szczegółowy obrazują pracę szkoły, która sięga swoimi korzeniami roku 1843 i powstałej przy parafii Zaborów Szkołki Parafialnej.

Pierwszymi jej nauczycielami byli miejscowi organiści: Paweł Sierosławski, Jędrzej Moszczyński, Michał Koza oraz nieco później ksiądz proboszcz Franciszek Wolff. Od roku 1878 rozpoczyna się regularnie prowadzona dokumentacja szkolna, którą zapoczątkował pierwszy nauczyciel i kierownik Szkoły Ludowej w Zaborowie, powstaniec styczniowy, Józef Prelich, człowiek niezmiernie zasłużony dla Zaborowa i okolic, będący wzorem dla zaborowskiej młodzieży i to nie tylko przed stu laty, ale również dziś, w czasach współczesnych. To właśnie dlatego został on wybrany na patrona nowo utworzonej Izby Pamięci i Tradycji w Zaborowie. Wśród propozycji był także Jędrzej Cierniak, ale postać ta jest już w Zaborowie upamiętniona w sposób należyty i godny. Ci dwaj zaborowianie są zresztą ze sobą ściśle związani. Józef Prelich, wspaniały pedagog, do końca oddany swojemu nauczycielskiemu powołaniu i posłannictwu, miał wielki wkład w edukację Jędrzeja Cierniaka. Odkrył w nim niezwykle talent i pomógł mu go rozwinąć oraz pomnożyć. Dzięki niemu Cierniak został posłany do szkoły gimnazjalnej w Bochni i zdobył stosowne wykształcenie.

Sam Prelich, nie mając własnych dzieci, pomógł też i innym chłopcom z Zaborowa i okolic w zdobyciu wykształcenia, swoją zaś posiadłość i kosztowności przeznaczył na cele społeczne, służące mieszkańcom do dnia dzisiejszego. Józef Prelich, wielki patriota, nauczyciel, społecznik i osoba o nieposzlakowanej biografii czekał na to godne upamiętnienie prawie dziewięć dekad. 3 marca 2025 roku minie bowiem 90 lat od chwili jego śmierci. W pełni zasłużył sobie na to przypomnienie i upamiętnienie.

Honorowe miejsce w izbie zajmuje sztandar szkoły oraz szabla, będąca repliką szabli ułańskiej z roku 1920. Obok sztandaru umieszczono dwa medale Komisji Edukacji Narodowej. Całości dopełnia tablica upamiętniająca Wielkich

Zaborowian, którzy poczynawszy od czasów Powstania Styczniowego 1863/64, przez okres I wojny Światowej, udziału w Legionach Polskich Józefa Piłsudskiego, w wojnie polsko-bolszewickiej, II wojnie światowej, walki z niemieckim i sowieckim zniewoleniem, męczeństwa w hitlerowskich obozach koncentracyjnych i sowieckich łagrach, poświęcali swoje życie. Zwiedzając naszą izbę spotkacie się Państwo z cytatem Kardynała Stefana Wyszyńskiego, który warto zapamiętać i którym warto się kierować: *Naród, bez dziejów, bez historii, bez przeszłości, staje się wkrótce narodem bez ziemi, narodem bezdomnym, bez przyszłości. Naród, który nie wierzy w wielkość i nie chce ludzi wielkich, kończy się.*

Zgromadzone w Izbie przedmioty przybliżają nam odległe czasy. Pozwalają przywrócić pamięć o latach już minionych, o tym co było. Każdy eksponat to kawałek historii. Eksponaty tu zgromadzone są najlepszymi pomocami dydaktycznymi i pozwalają przekazywać młodym ludziom wiedzę o życiu naszych poprzedników. To miejsce wzbudza prawdziwe refleksje wśród zwiedzających, zarówno młodych jak i starszych. Nadanie Izbie imienia Józefa Prelicha jest oddaniem hołdu i pamięci temu wielkiemu nauczycielowi, kierownikowi szkoły, patriocie i Polakowi w 90. rocznicę jego śmierci.

Mieczysław Chabura Dyrektor Szkoły

PS. W dalszym ciągu Szkoła Podstawowa w Zaborowie gromadzi dokumenty i przedmioty z dawnych lat. Jeśli ktoś takie przedmioty posiada i chciałby je przekazać do Izby Pamięci, będę bardzo wdzięczny. Wielokrotnie w przeszłości mogłem liczyć na Państwa zrozumienie, dlatego ośmielałem się jeszcze raz prosić o pomoc. Wszystkim darczyńcom składam serdeczne podziękowania, a osoby będące w posiadaniu interesujących przedmiotów i materiałów proszę o kontakt ze szkołą. Naszą Izbę można zwiedzać w ciągu całego roku, po uprzednim uzgodnieniu terminu przybycia z Dyrektorem Szkoły.

Międzypokoleniowa nauka w Zespole Szkół w Szczurowej!

Szkoła w Szczurowej przystąpiła do ogólnopolskiego projektu Ministerstwa Edukacji Narodowej „Szkoła międzypokoleniowa”, którego założeniem jest współpraca młodzieży z seniorami.

10 marca 2025 r. odbyły się pierwsze zajęcia z seniorami i śmiało można powiedzieć, że było WSPANIAŁE! W projekcie udział biorą uczniowie klasy 7b oraz seniorzy, którzy z ogromnym zaangażowaniem wkroczyli w świat nowoczesnych technologii. Młodzież wspaniale spisała się w roli nauczycieli i mentorów. W interesujący, a zarazem przystępny sposób przekazywała informacje, udowadniając, że Internet jest dla wszystkich. Uczniowie pomagali seniorom zakładać konta e-mail oraz uczyli jak wyszukiwać informacje w sieci. Zostały również omówione kwestie bezpieczeństwa, zaznaczając przy tym ważną rolę programów antywirusowych oraz w jaki sposób należy tworzyć silne hasła.

Seniorzy byli niesamowicie zaangażowani i bardzo chętnie uczestniczyli w ćwiczeniach. Atmosfera podczas zajęć była pełna ciepła i wzajemnej życzliwości.

Spotkanie przyniosło nie tylko nowe umiejętności, ale również wiele wzruszających chwil. Seniorzy odkryli, że cyfrowy świat nie musi być skomplikowany, a uczniowie

mieli okazję rozwijać swoje umiejętności komunikacyjne i społeczne. Wspólnie spędzony czas stał się prawdziwą lekcją empatii, cierpliwości i wzajemnego zrozumienia.

Katarzyna Biedrońska

„Szczurowska Gólgota Wschodu – Zaborów 1940–2025”

*Tylko guziki nieugięte przetrwały śmierć,
świadkowie zbrodni z głębin wychodzą na powierzchnię
jedyiny pomnik na ich grobie.*
Zbigniew Herbert

Pamięć o pomordowanych na Wschodzie obywatelach polskich powinna pozostać szczególnie wśród dzieci i młodzieży uczęszczających do szkół na terenie Gminy Szczurowa. W słowie „Katyń” zawarta jest cała groza potwornego zła, stworzonego przez bolszewickich oprawców. Zbrodnia katyńska była ludobójczym mordem, dokonanym na bezbronnych jeńcach wojennych. Mord ten był częścią planu wyniszczenia i eksterminacji narodu polskiego z pogwałceniem elementarnych zasad moralnych i etycznych na niespotykaną dotychczas skalę.

Po drugiej wojnie światowej, w Polsce rządzonej przez komunistów, sprawa katyńska należała do najściślej strzeżonych przez cenzurę. Nie wolno było o niej mówić ani pisać, nawet wspomnieć w nekrologu, czy w szkole podczas lekcji historii. Kłamstwo katyńskie (wypieranie się przez Sowieców odpowiedzialności za tę zbrodnię) zatrzymało stosunki polsko-rosyjskie przez całe dziesięciolecie. Dopiero po upadku Związku Radzieckiego ujawniono odpowiednie dokumenty (choć nie wszystkie), przeprowadzono w lesie katyńskim ekshumację zwłok i urządzono wojskowy cmentarz. Zbrodnia ta jest przestrogą na przyszłość, jakie konsekwencje mogą mieć systemy totalitarne. Dlatego nie można dopuścić, by takie okrucieństwo się powtórzyło, a pamięć o pomordowanych zaginęła.

Oto co udało się ustalić o osobach, które zginęły z rąk sowieckich oprawców, a pochodziły z Zaborowa, Pojawia, Szczurowej, Niedzielisk, Górki nad Wisłą, Strzelec Wielkich, Strzelec Małych i Uścia Solnego:

Mjr Jan Cierniak

Urodził się 3 czerwca 1896 r. w miejscowości Pojawie, w powiecie brzeskim. Jego rodzicami byli Jan i Zofia z Mizerów Cierniakowie. Pochodził z licznej rodziny, miał sześcioro rodzeństwa. Jego bracia byli wykształceni: Józef był nauczycielem w Tarnowie, zaś Jędrzej księdzem, doktorem teologii i filozofii, prałatem, profesorem I Liceum i Gimnazjum w Nowym Sączu. Za swoją działalność patriotyczną w okresie okupacji hitlerowskiej spędził 2,5 roku w niemieckim więzieniu.

Jan, po ukończeniu Szkoły Powszechnej w Zaborowie, podjął naukę w Gimnazjum i Liceum w Nowym Sączu, gdzie zdał maturę. Następnie rozpoczął studia medyczne, których jednak nie ukończył, gdyż w roku 1920 wybrał karierę wojskową. Już w roku 1925 został porucznikiem. Służył w Jednostce Wojskowej – Batalion Sanitarny w Warszawie na Powązkach. W roku 1934 został przeniesiony do

Otwocka, gdzie pełnił funkcję kwatermistrza Sanatorium Wojskowego. W okresie międzywojennym często przyjeżdżał wraz z małżonką do swojego rodzinnego Pojawia. Wybranym miesiącem urlopowym był czerwiec, wtedy właśnie przypadły imieniny Jana. Była to wielka uroczystość rodzinna. Wtedy zbierali się koledzy oraz członkowie rodziny i uświetniali imieniny muzyką ludową, tańcem i przyspiewkami. Zapamiętano go jako człowieka pogodnego i wesołego, całym sercem oddanego wojsku, rodzinie i Polsce.

Wielką tragedią dla Ojczyzny i rodziny był wybuch II wojny światowej. Kpt. Jan Cierniak wyruszył z Otwocka na Wschód, a do niewoli dostał się prawdopodobnie we wrześniu 1939 roku we Lwowie. Więziony był w Starobielsku koło Charkowa. Do rodziny i żony, Amalii Cierniakowej, napisał jeden list w grudniu 1939 roku (list się zachował, ale w złym stanie i trudno go odczytać). Następnie ślad po Nim zaginął. O zaginięciu brata dowiedziała się z prasy jego siostra, która mieszkała w Stanach Zjednoczonych. Wtedy rozpoczęła poszukiwanie, które trwało sześć lat. Niestety, prawda była okrutna. Mjr Jan Cierniak, jak tysiące innych Polaków, został zamordowany w budynku NKWD w Charkowie wiosną 1940 roku. Pogrzebano go w masowym grobie w Charkowie, na którym dopiero w latach 90-tych XX wieku urządzono polski cmentarz. Decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 października 2007 roku Minister Obrony Narodowej mianował pośmiertnie kapitana Jana Cierniaka na stopień majora Wojska Polskiego. Upamiętniony w Szkole Podstawowej w Zaborowie w Szczurowskiej Gólgocie Wschodu, Tablicą Katyńską i Dębem Pamięci.

Kpt. Józef Majka

Urodził się 26 maja 1903 roku w Zaborowie, w powiecie brzeskim. Jego rodzicami byli Józef i Karolina z Pawlików Majka. Mieszkał pod numerem domu 106 w Zaborowie. Był najstarszym synem w wielodzietnej rodzinie (miał dziewięcioro rodzeństwa). Po ukończeniu szkoły powszechnej w Zaborowie, podjął naukę w Gimnazjum w Brzesku, a następnie w Bochni. W roku 1920 dziadkowie przenieśli się z Zaborowa do wsi Święty Józef w powiecie kołomyjskim, gdzie nabyli większe gospodarstwo. Tu zastała go wojna polsko-bolszewicka. Młody gimnazjalista zgłosił się jako ochotnik do Wojska Polskiego, aby wziąć udział w bitwie warszawskiej. Urlopowany z wojska w listopadzie 1920 roku, podjął naukę w Gimnazjum im. Nowodworskiego w Krakowie. Maturę zdał w 1922 roku. W tym samym roku

rozpoczął studia z filologii klasycznej na Uniwersytecie Jagiellońskim i ukończył je w 1927 roku, zdając jednocześnie egzamin nauczycielski na Studium Pedagogicznym.

Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę jako nauczyciel w Gimnazjum w Żorach na Śląsku. W tym czasie, podczas rocznej przerwy w pracy, ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy przy 20 pułku piechoty Ziemi Krakowskiej w Krakowie, a po odbyciu szeregu ćwiczeń wojskowych w latach 1931-1934 awansował kolejno: w roku 1932 do stopnia podporucznika, a w sierpniu 1939 roku do stopnia porucznika rezerwy WP. Od grudnia 1934 roku został przeniesiony do 8 pułku piechoty legionowej w Lublinie. W 1932 roku ożenił się, a rok później przeniósł do Lublina, gdzie objął stanowisko nauczyciela Gimnazjum Żeńskiego im. Unii Lubelskiej. Od września 1937 roku był dyrektorem Gimnazjum Towarzystwa Szkoły Średniej w Janowie Lubelskim. Do pracy zabrał się wielką energią i zapałem, poświęcił się głównie zajęciom dydaktycznym i wychowawczym. Był człowiekiem pełnym inicjatywy i energii oraz wielkim przyjacielem młodzieży. Pogodny, życzliwy i wesoły, swoim optymizmem umiał zarażać innych i dobrze na nich oddziaływać.

W sierpniu 1939 roku został powołany do armii i wyjechał do 8 pułku piechoty Legionowej w Lublinie, z którym wyruszył na wojnę jako oficer rezerwy w stopniu porucznika. Kontakt z rodziną utrzymywał przez pierwszy tydzień wojny, później został on zerwany. Dopiero późną jesienią 1939 roku dotarli do Janowa żołnierze, którzy znali porucznika Majkę i przekazali wiadomość, że dostał się do niewoli sowieckiej i został osadzony w obozie Szepietówka, z którego został przewieziony do Starobielska. 31 grudnia 1939 roku dotarła do Krakowa kartka wysłana przez porucznika Majkę ze Starobielska, na której widnieje data 29 listopada 1939 roku. Była to pierwsza i ostatnia wiadomość, w której donosi, że jest zdrow, tęskni za żoną i córką oraz martwi się o ich los.

Już w czasie wojny i bezpośrednio po jej zakończeniu żona zwracała się do Polskiego Czerwonego Krzyża w Krakowie z prośbą o poszukiwanie zaginionego męża. Nie otrzymała jednak żadnej odpowiedzi. Podobne starania czynił za pośrednictwem Międzynarodowego Czerwonego Krzyża brat porucznika, Michał, przebywający w czasie działań wojennych w Anglii.

Informacje dotyczące porucznika Majki zostały zamieszczone po raz pierwszy 28 stycznia 1990 roku na Liście Ofiar NKWD, publikowanej przez Jędrzeja Tucholskiego w „Zorzy”. Nazwisko porucznika figuruje również w wykazie NKWD jeńców-oficerów polskich obozu w Starobielsku, pod pozycją 2139. Rodzina starała się utrwalić pamięć męża i ojca poprzez umieszczenie tablic na rodzinnych grobowcach na cmentarzu Rakowickim w Krakowie oraz w Ząbkowicach Śląskich. W roku 1992 na „Ścianie pamięci” kościoła garnizonowego św. Agnieszki w Krakowie umieszczona została tabliczka poświęcona porucznikowi Józefowi Majce. W 1998 roku, 25 czerwca, córka Maria po raz pierwszy odwiedziła miejsce spoczynku ojca i wzięła udział w uroczystości wmurowania kamienia węgielnego pod budowę cmentarza wojennego w Charkowie. Dwa lata później, 17 czerwca 2000 roku córka ponownie odwiedziła to miejsce i wzięła udział tym razem w uroczystości otwarcia i poświęcenia zbudowanego i wspaniale już urządzonego cmentarza wojennego zamordowanych przez NKWD oficerów polskich w Charkowie.

Decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 października 2007 roku Minister Obrony Narodowej mianował pośmiertnie porucznika Józefa Majkę na sto-

pień kapitana Wojska Polskiego. Został upamiętniony w Szkole Podstawowej w Zaborowie w Szczurowskiej Gólgocie Wschodu, Tablicą Katyńską i Dębem Pamięci.

Por. Władysław Woźniczka

Urodził się 14 listopada 1910 roku w Zaborowie, w powiecie brzeskim. Jego rodzicami byli Jan i Maria z Purchlów Woźniczka. Mieszkał pod numerem domu 90 w Zaborowie. Z wykształcenia był nauczycielem. Zginął wiosną 1940 roku w Katyniu, zamordowany przez sowieckich oprawców.

Niestety więcej informacji nie udało się uzyskać, gdyż według najstarszych mieszkańców rodzina Woźniczków wyjechała po zakończeniu I wojny światowej do Wielkopolski. Dzięki współpracy z Centralnym Archiwum Wojskowym w Rembertowie koło Warszawy szkoła w Zaborowie otrzymała kserokopie dokumentów z których wynika, że Władysław Woźniczka ukończył 7-klasową Szkołę Powszechną w Kłodzie, w powiecie Leszno, a od roku 1924 był uczniem i słuchaczem Państwowego Seminarium Nauczycielskiego Męskiego w Lesznie, które ukończył 12 kwietnia 1929 roku, składając egzamin dojrzałości. Komisja Egzaminacyjna wydała Władysławowi Woźniczce świadectwo dojrzałości, uprawniające do pełnienia obowiązków tymczasowego nauczyciela w szkołach powszechnych. Podjął pracę jako nauczyciel w Szkole Powszechnej w miejscowości Udział. Z akt archiwum wojskowego dowiadujemy się, że w okresie od 15 sierpnia 1931 r. do 30 czerwca 1932 roku był słuchaczem Szkoły (Baonu) Podchorążych Rezerwy w Krakowie. W latach 1933–1937 odbywał regularne ćwiczenia wojskowe w 86 Pułku Piechoty. Rodzice jego zamieszkiwali wtedy we wsi Udział, gmina Głębokie, powiat Dźwisna, województwo wileńskie. Zginął w Katyniu.

Decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 października 2007 roku Minister Obrony Narodowej mianował pośmiertnie podporucznika Władysława Woźniczkę na stopień porucznika Wojska Polskiego. Upamiętniony w Szkole Podstawowej w Zaborowie w Szczurowskiej Gólgocie Wschodu, Tablicą Katyńską i Dębem Pamięci.

Mjr Stanisław Wójcik

Mjr Stanisław Wójcik, syn Macieja i Agaty z Machelów, urodził się 30 października 1893 r. w Górcie nad Wisłą. W Górcie ukończył Szkołę Powszechną 6-klasową, zaś w szkole w Szczurowej 7-klasę. Następnie ukończył Seminarium Nauczycielskie Męskie w Tarnowie i złożył egzamin uprawniający go do wykonywania zawodu nauczyciela. W czasie I wojny światowej był żołnierzem 2 i 4 Pułku Piechoty Legionów Polskich Józefa Piłsudskiego. W 1920 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej służył w 4 Pułku Piechoty Legionów. W 1931 roku został przeniesiony do 50 Pułku Piechoty Kmdt, pełnił również funkcję kierownika wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego w Kowlu. 19 marca 1939 roku został mianowany na stopień majora. Wielokrotnie odznaczany, między innymi: Krzyżem Niepodległości, czterokrotnie Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi. Był żonaty z Antoniną Wereszczyńską, z którą miał córkę, Irenę. Zginął w Katyniu.

Został pośmiertnie awansowany na stopień podpułkownika. Upamiętniony na tablicy w Tarnowie i na grobowcu rodzinnym na cmentarzu parafialnym w Szczurowej.

wej. W Szkole Podstawowej w Zaborowie upamiętniony w Szczurowskiej Gólgocie Wschodu.

Mjr Józef Kiczka

Urodził się w miejscowości Niedzieliska 23 lutego 1895 r. Był synem Szymona Kiczki i Łucji z domu Wróbel. Naukę rozpoczął w szkole w Niedzieliskach, kontynuował w szkole w Szczurowej. W 1907 roku został przyjęty do C.K. Gimnazjum w Bochni. Od stycznia 1913 roku należał do prężnie działającego Związku Strzeleckiego. W roku szkolnym 1913/1914 był słuchaczem klasy VII gimnazjalnej. W 1916 roku został wcielony do armii austriackiej. Pozwolono mu jeszcze 26 czerwca 1916 roku złożyć egzamin gimnazjalny w C.K. Gimnazjum w Bochni.

Po ukończeniu szkoły oficerskiej i otrzymaniu stopnia chorążego został skierowany na front włoski. 20 czerwca 1918 roku dostał się do niewoli włoskiej, gdzie przebywał do 8 listopada 1918 roku. Po uwolnieniu wstąpił do Armii Polskiej we Włoszech, a następnie do armii generała Józefa Hallera, zwanej Błękitną Armią. W grudniu 1918 roku został mianowany podporucznikiem, a w maju 1919 roku porucznikiem. Do kraju wrócił wraz z Błękitną Armią generała Hallera w maju 1919 roku. W tym samym roku został wysłany na kurs dowódców kompanii w Rembertowie koło Warszawy, a po jego ukończeniu skierowany do 52 Pułku Piechoty, z którym walczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Na froncie ukraińskim wykazał się szczególnym męstwem i odwagą w bitwie 27 kwietnia 1920 roku pod miejscowością Bar, w której dowodził 8 kompanią. Energicznym uderzeniem rozbił grupy Ukraińców stawiające opór na ulicach miasteczka i tym sposobem przyczynił się do zdobycia Baru. Został dwukrotnie ranny, ale obrażenia były na szczęście lekkie.

Po zakończeniu wojny polsko-bolszewickiej pozostał w wojsku jako oficer zawodowy. Kontynuował służbę w 52 Pułku Piechoty w Łęczowie. Z dniem 1 czerwca 1921 roku został przydzielony do Centrum Wyszkożenia Dowództwa Okręgu Generalnego Lwów. 3 maja 1922 roku został zwerifikowany w stopniu kapitana ze starszeństwem, a 18 lutego 1928 roku prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu stopień majora i 202 lokatę. W lipcu 1929 roku został przeniesiony na stanowisko dowódcy batalionu, zaś w kwietniu 1932 roku z 52 pp do szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie na stanowisko kwatermistrza. W sierpniu 1935 roku nastąpiła kolejna zmiana – przeniesienie do 27 pułku piechoty w Częstochowie na stanowisko dowódcy batalionu. W 1938 roku objął z kolei stanowisko komendanta Komendy Rejonu Uzupełnień Tarnowskie Góry na Śląsku.

W czasie kampanii wrześniowej 1939 roku dostał się do niewoli. Sowieci osadzili go w obozie w Kozielsku. Między 7 a 9 kwietnia 1940 roku został przekazany naczelnikowi Zarządu NKWD w Smoleńsku, zaś między 9 a 11 kwietnia 1940 roku został zamordowany strzałem w tył głowy w Katyniu. Tam spoczywa na Polskim Cmentarzu Wojennym. Major Józef Kiczka był żonaty, miał syna Konrada Mieczysława Aleksandra (1927-1985), który był profesorem Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.

W 2007 roku został mianowany pośmiertnie na stopień podpułkownika. W Bochni został upamiętniony na czwartej tablicy ofiar Wschodu oraz na tablicy na cmentarzu parafialnym w Niedzieliskach. W Szkole Podstawowej w Zaborowie upamiętniony w Szczurowskiej Gólgocie Wschodu. Został odznaczony:

- Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari nr 703 – 26 marca 1921
- Medalem Pamiątkowym za Wojnę (1918-1921)
- Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości
- Krzyżem Kampanii Wrześniowej – pośmiertnie 1 stycznia 1986
- Odznaka za Rany i Kontuzje z dwiema gwiazdami

Posterunkowy Ludwik Zdunek

Posterunkowy Ludwik Zdunek, syn Tomasza i Agnieszki Dzień urodził się 13 września 1899 roku w Szczurowej, w przysiółku Zakręcie. Miał trzech braci: Stanisława, który był ożeniony z Anną Czyż i wyjechał do USA, Jana, zamieszkałego w Niedzieliskach, Franciszka zamieszkałego w Dołędze i dwie siostry: Katarzynę Jamnik, która wyjechała do USA i Annę Żelazo, zamieszkałą w Szczurowej–Zakręcie, która również wyjechała, ale do Francji. Na skutek niewyobrażalnej biedy i kryzysu panującego po I wojnie światowej duża część mieszkańców Szczurowszczyzny opuszczała te tereny i udawała się do państw zachodniej Europy i Ameryki Północnej w poszukiwaniu lepszych warunków bytowych.

Ludwik Zdunek był policjantem Policji Polskiej od 1930 roku. W 1936 roku pełnił służbę we Lwowie, skąd został przeniesiony w 1939 roku do Krakowa, gdzie pracował w VI Komisariacie Kolejowym Policji Polskiej jako posterunkowy. W okresie kampanii wrześniowej udało mu się sprowadzić rodzinę do Szczurowej, sam zaś ewakuował się na Wschód, gdzie został aresztowany i osadzony jako więzień w Ostasz-kowie. Na liście zamordowanych obozu w Ostasz-kowie figuruje pod numerem 6352. Stamtąd do zamieszkałej w tym czasie w Szczurowej żony w grudniu 1939 roku dotarła pocztówka, w której pisał, że jest zdrowy i przebywa w obozie. Życzył również zdrowia żonie i dzieciom. Jak porówna się pocztówki wysłane przez więźniów do swoich rodzin, to mają one podobny tekst, z tego można się domyślać, że były ocenzone przez NKWD. Został zamordowany w 1940 roku w Twerze (obecnie Kalinin), na mocy zbrodniczej decyzji Stalina z dnia 5 marca 1940 roku.

W Twerze wymordowano 6314 jeńców polskich. Egzekucji w tym obozie dokonywano od 4 kwietnia 1940 roku do 16 maja 1940 roku. Zwłoki pomordowanych zakopano pod Twerem (Kalininem) w miejscowości Miednoje w 23 masowych grobach.

Ludwik Zdunek był żonaty z Wiktorią z domu Głęb, ślub odbył się w 1933 roku w Szczurowej. Miał córkę Krysztynę, urodzoną w 1934 roku i syna Romana, urodzonego w 1938 roku. Awansowany pośmiertnie na stopień aspiranta policji Upamiętniony przez rodzinę na grobowcu rodzinnym na cmentarzu parafialnym w Szczurowej i w Szkole Podstawowej w Zaborowie w Szczurowskiej Gólgocie Wschodu.

Przodownik Jan Maj

Urodzony w Strzelcach Małych przodownik Jan Maj był synem Jana i Wiktorii z domu Pater. Urodził się 13 lipca 1899 roku. Był policjantem Policji Polskiej. Po wstąpieniu do Policji Państwowej 16 stycznia 1925 roku pełnił swoje obowiązki na różnych placówkach na wschodnich rubieżach Rzeczypospolitej Polskiej. Ostatecznie trafił do pracy w Kowlu. Tam jego i jego rodzinę tj. żonę, córkę Adelę i syna Ryszarda zastała wojna. W Kowlu został aresztowany w dramatycznych okolicznościach. Na oczach dzieci i żony wtłoczono go do bydłowego wagonu i wywieziono

na Wschód. Jak się okazało wiele lat później do Tweru, gdzie wraz z innymi policjantami został bestialsko zamordowany przez sowieckie NKWD. Pośmiertnie awansowany na stopień aspiranta policji. Upamiętniony tablicą na placu koło Sanktuarium Matki Boskiej Szkaplerznej w Strzelcach Wielkich. W Szkole Podstawowej w Zaborowie upamiętniony w Szczurowskiej Golgocie Wschodu.

Starszy posterunkowy Michał Solak

Pochodzący ze Strzelc Wielkich starszy posterunkowy PP Michał Solak urodził się 22 września 1886 roku. Był synem Franciszka i Marii z Tobołów. Służbę pełnił w wojsku wództwie stanisławowskim. Został aresztowany we wrześniu 1939 roku, zamordowany w Twerze. Zwłoki Michała Solaka wrzucono do jednego z 23 dołów śmierci w miejscowości Miednoje koło Tweru. Pośmiertnie awansowany na stopień aspiranta policji. Upamiętniony tablicą na placu koło Sanktuarium Matki Boskiej Szkaplerznej w Strzelcach Wielkich. W Szkole Podstawowej w Zaborowie upamiętniony w Szczurowskiej Golgocie Wschodu.

Por. adm. san. rez. Stanisław Masłowski

Pochodzący ze Szczurowej por. adm. san. rez. Stanisław Masłowski, syn Mieczysława i Emilii z Tomaszewskich, urodził się 9 maja 1897 r. Podczas I wojny światowej był powołany do służby w armii austriackiej, a od 1919 w Wojsku Polskim brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej i wojnie obronnej 1939 roku. Był człowiekiem bardzo dobrze wykształconym, znającym kilka języków obcych. Z wykształcenia był ekonomistą, prokurentem Banku Polskiego w Katowicach, porucznikiem rezerwy piechoty. Odznaczony pośmiertnie Krzyżem Kampanii Wrześniowej 1939 roku i Medalem Za Udział w Wojnie Obronnej 1939 roku. Do obozu jenieckiego dostał się w Tarnopolu, prawdopodobnie końcem września 1939 roku. Przebywał w obozie w Starobielsku, skąd nadchodziła korespondencja na adres żony, zamieszkałej z dziećmi od września 1939 roku w Krakowie. Ostatnia pocztówka dotarła w kwietniu 1940 roku. Stanisław Masłowski pozostawił żonę Stanisławę (zmarłą w 1986 roku) oraz dzieci: Elżbietę Masłowską, urodzoną w 1932 roku (artysta plastyk), Władysława Masłowskiego, urodzonego w 1933 roku (prawnik, dziennikarz, zmarł w 1986 roku), Jacka Masłowskiego, urodzonego w 1933 roku (inżynier, elektryk) oraz Zygmunta Masłowskiego, urodzonego w 1935 roku (inżyniera chemika). Został zamordowany w 1940 roku w Charkowie. W szkole Podstawowej w Zaborowie upamiętniony w Szczurowskiej Golgocie Wschodu.

Kpt. piechoty Paweł Rosa

Kapitan piechoty Paweł Rosa, syn Franciszka i Anny z Cieślów, urodzony 13 listopada 1890 roku w Szczurowej w powiecie brzeskim. Był absolwentem C.K. Gimnazjum w Bochni. W czasie I wojny światowej walczył w armii austriackiej, w szeregach C.K. Obrony Krajowej. Przydzielony był do Pułku Piechoty Obrony Krajowej Nr 36, który został przemianowany w 1917 roku na Pułk Strzelców Nr 36. W tym też czasie został mianowany na stopień podporucznika rezerwy ze starszeństwem z 1 stycznia 1916 roku. Od 1918 roku w Wojsku Polskim. Walczył w wojnie polsko-ukraińskiej i polsko-bolszewickiej w latach 1918-1921. Od roku 1921 służył w szeregach 2 Pułku Strzelców Podhalańskich w Sanoku. 3 maja 1922 roku został zweryfikowany w stopniu kapitana ze starszeństwem z 1 czerwca 1919

roku i 1490. lokatą w korpusie oficerów piechoty. Do 1932 roku był dowódcą kompanii i referentem mobilizacyjnym. 15 lipca 1932 roku został kierownikiem II referatu Powiatowej Komendy Uzupełnień w Płocku, która 1 września 1938 roku została przemianowana na Komendę Rejonu Uzupełnień w Płocku. W czasie kampanii wrześniowej brał czynny udział w walkach i dostał się do niewoli sowieckiej. Przechowywano go w obozie w Starobielsku. W kwietniu 1940 roku zamordowany przez oprawców sowieckich z NKWD w Charkowie i pochowany w dołach śmierci w Piatichatkach. Paweł Rosa figuruje na Liście Starobielskiej NKWD pod pozycją 2822. Kpt. Paweł Rosa był odznaczony:

- Krzyżem Walecznych
- Srebrnym Krzyżem Zasługi (22 maja 1939 r.)
- Medalem Pamiątkowym za Wojnę (1918-1921)
- Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości
- Złotym Medalem Waleczności (Austro-Węgry)
- Srebrnym Medalem Waleczności 1 klasy (Austro-Węgry)

5 października 2007 roku minister obrony narodowej Aleksander Szczygło mianował go pośmiertnie na stopień majora. Paweł Rosa został również upamiętniony w Bochni przez umieszczenie jego nazwiska na tablicy z nazwiskami pomordowanych na Wschodzie mieszkańców i osób związanych z tym miastem. W ramach akcji „Katyń... pamiętamy” został posadzony również w Bochni Dąb Pamięci upamiętniający Pawła Rosę. W Szkole Podstawowej w Zaborowie upamiętniony w Szczurowskiej Golgocie Wschodu.

Strażnik SG Jan Bryła

Jan Bryła był synem Franciszka i Karoliny z Ciochoniów. Urodził się 11 maja 1906 roku w Uściu Solnym, które w tym czasie było miastem i siedzibą gminy, w powiecie bocheńskim. Jan Bryła był pracownikiem fizycznym w cegielni „Tarnowianka”. Służył w Pułku Strzelców Podhalańskich w Nowym Sączu. Był funkcjonariuszem Straży Granicznej. Formacja ta zabezpieczała granicę północną, zachodnią i południową Polski. Była to więc granica z Niemcami, Czechosłowacją i Rumunią, a od roku 1938 z Rzeszą Niemiecką, Słowacją, Węgrami, Rumunią i częściowo z Litwą. Granicę wschodnią ochraniał specjalnie do tego przeszkolony Korpus Ochrony Pogranicza (KOP). Jan Bryła zamordowany został w 1940 roku w Miednoje. W Szkole Podstawowej w Zaborowie upamiętniony w Szczurowskiej Golgocie Wschodu.

Inicjatywa odsłonięcia i poświęcenia głazów pamięci zrodziła się wśród nauczycieli, uczniów i rodziców Szkoły Podstawowej im. Władysława Jagiełły w 85. Rocznicę Zbrodni Katyńskiej. Do akcji upamiętnienia Polaków rozstrzelanych w ZSRS włączyli się czynnie miejscowi przedsiębiorcy: Paweł i Władysław Wojniccy – właściele firmy kamieniarskiej w Zaborowie oraz Krzysztof Kozyra – właściciel firmy KRUSZBET w Dołędze. Każdy z zamordowanych obywateli polskich ma swój głaz i upamiętniającą tabliczkę. Zadaniem zaś żyjących, czyli nas, jest zachowanie o nich pamięci, tak aby swoją postawą dawać wyraz dojrzałości i troski o pamięć międzypokoleniową. Musimy sami przekazywać tę pamięć następnym pokoleniom Polaków, gdyż człowieka można rozstrzelać, ale pamięci ludzkiej nie da się zabić, podeptać, ani bezimiennie pogrzebać.

Cześć i chwała naszym bohaterom. Wieczny odpoczynek racz Im dać Panie. Cześć Ich pamięci.

Mieczysław Chabura

